

sætte tabet af et menneskeliv – ja, det er faktisk nærmest en umulighed.

Men som mange ordførere allerede har været inde på, har vi altså haft et hul i erstatningsansvarsloven, som tingene har været skruet sammen indtil videre. Det er nævnt nogle eksempler i bemærkningerne, herunder at en gerningsmand til en voldtægt som udgangspunkt skal betale en tortgodtgørelse. Hvis gerningsmanden så efter voldtægten dræber offeret, har der ikke været en mulighed for at tilkende de efterladte en godtgørelse for tort eller lign. Den anormalitet, i forhold til at man jo har begået en langt grovere forbrydelse, har vi selvfølgelig følt os nødsaget til at gøre noget ved.

Jeg er også meget glad for, at der fra langt de fleste partier har været en tilkendegivelse af, at der skal være proportionalitet, og der skal være sammenhæng i de niveauer, vi lægger. Jeg mener, at det niveau, vi har lagt os fast på – som det fremgår af bemærkningerne på side 11, vil den maksimale godtgørelse i almindelighed i sager om forsætligt drab som udgangspunkt være i størrelsesordenen 100.000 kr. – er et rigtigt sted at lægge sig, når vi sammenligner med den højeste tortgodtgørelse, som vi f.eks. kan give til et voldtægtsoffer. Så bliver der en sammenhæng mellem de forskellige dele af lovgivningen og det, som vi har frembragt her.

Jeg vil sige, at der har været flere spørgsmål til afgrænsningsproblematikken og til, hvordan man fortolker reglerne helt ud i yderste led, og vi er selvfølgelig under udvalgsbehandlingen meget villige til at besvare de spørgsmål, der måtte være på det. Det er der flere, der har været inde på.

Kl. 13.55

Jeg vil til sidst gerne komme med den positive tilkendegivelse også i forhold til fru Lissa Mathiasen, at det er ganske korrekt, at arbejdsgruppen nåede frem til den anbefaling, at psykisk skade ikke skulle være indbefattet som et, man kan sige, generelt krav her og nu, men at man understreger, at domstolene i deres videre arbejde må inddrage udviklingen, ikke mindst udviklingen i de andre nordiske lande. Jeg vil gerne her tilkendegive, at vi meget gerne vil følge den udvikling, så vi kan se, hvordan retspraxis udvikler sig med tiden.

Men udover det vil jeg takke for de mange pæne bemærkninger. Jeg ser frem til en positiv og konstruktiv udvalgsbehandling, og som sagt er jeg meget indstillet på, at vi dér forsøger at få

afgrænset det i forhold til de problemstillinger, der skulle være til andre områder.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemming

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 2: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Motorvejshastighed samt skærpet håndhævelse af hastighedsgrænserne og andre initiativer til forbedring af færdselssikkerheden). Af justitsministeren (Lene Espersen). (FremSAT 2/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Lad mig skynde mig at slå fast med det samme, at dette lovforslag omhandler meget andet end hastigheder på 120 eller 130 km/t. Det kunne nok gå hen og blive glemmt under debatten, og derfor vil jeg sige det indledningsvis. Jeg skal blot nævne nogle af punkterne:

Nu bliver det for det første obligatorisk at bruge afviserblink ved vognbaneskift på motorvej. Man skal tvinges til en aktiv handling, inden man overhaler; derved kigger man op i bakspejlet og lærer at se sig for, inden man trækker ud.

Som punkt 2 bliver det obligatorisk med anvendelse af havariblink ved kødannelser; det giver bedre varsling til de efterfølgende trafikanter.

Samtidig indfører regeringen en øget politiskontrol på de farlige motorvejsstrækninger. Der bliver indført en udvidelse af prøve kørekortets tid fra 2 til 3 år.

Og endelig, samtidig med at hastigheden øges lidt, bliver der indført en skærpet bødestraf